

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

38ste jaargang
22 januari 2017

D ICHTBIJ HET ZWIJGEN

bidden
is een spreken
dat tegen het zwijgen
is aangelegen

het is een zoeken
naar de woorden
die wij onachtzaam
vaak verloren

het is een horen
van de vragen en de zorgen
die in het hart
van ieder mens
liggen verborgen

het is een luisteren
naar het huilen en het klagen
van alle mensen
die te zware lasten
dragen

het is verwoorden
in een ernstig medelijden
de pijn en het verdriet
van al die mensen
vergeten en verloren
die niemand ziet

het is uitspreken
wat ons met stomheid
heeft geslagen
maar wat door God
reeds lang begrepen werd

Henk Vijver

Uit: God in de berm. Uitg. Kok Kampen 2007

Pogingen om iets van het leven te maken *(Cor Pors)*

is de titel van het geheime dagboek van Hendrik Groen, 83 ¼ jaar. Dit boek lag in cadeauverpakking onder de kerstboom met mijn naam er op. Natuurlijk van mijn schoondochter. Mijn eerste gedachte was, toen ik het uitgepakt had: “Dit zou ze me 10 jaar geleden nog niet gegeven hebben”. Maar ’t is wel leuk om in korte dagboekfragmenten een jaar lang de ups en downs van oudere mensen (bijna leeftijdsgenoten?) in een verzorgingshuis mee te beleven.

De titel “Pogingen om iets van het leven te maken” is heel positief. Iedereen heeft de neiging om zichzelf te verliezen in de beslommingen van alle dag en bij veel van wat oudere mensen gaat dat dan nog vaak met mopperen gepaard. En dat is helemaal niet leuk voor jezelf en anderen. Pogingen om er vandaag iets van te maken, iets net wat anders dan je gewend bent met wat vrolijkheid voor jezelf en een glimlach voor je omgeving. Het lijkt wel een appél tot goede voornemens, maar dat is het niet, het is al een stap verder....een poging, je onderneemt al iets!

De invloed, die een positief iemand heeft in een verzorgingshuis is enorm. Maar dat is het ook in je eigen huis, bij je vrienden en in de kerk. De vraag “Hoe gaat het met je?”, de belangstelling met een vriendelijke bemoediging, de hulp bij een probleempje. De uitstraling die dit alles heeft is geweldig.... en je voelt jezelf ook nog een beter mens.

De predikant van de Kloosterkerk in Den Haag, Margreet Klokke, eindigde haar preek vanmorgen met een verhaaltje over een gezin met 3 kinderen dat in een kloostertuin wandelde. Er kwam juist een monnik uit het kippenhok met een mandje met eieren. Het jongste meisje liep naar hem toe en de aardige monnik legde een ei in haar handje en zei er voorzichtig mee naar huis te gaan. De vader zei: “Laat mij dat ei maar dragen, anders.....”.

Nee, zei de monnik, ik vertrouw haar, ze kan het best.

Zó gaat de Eeuwige ook met ons om, zei de voorganger, Hij legt iets teers in onze handen en vertrouwt ons dat we het tot een goed einde brengen.

Een prachtige beeldspraak en bemoediging voor de doopouders in de dienst, maar ik denk niet alleen voor doopouders, maar ook voor ouderen, voor ons!

Hopelijk worden onze pogingen in 2017 geïnspireerd door de verkondigingen en samenzang in de zondagse erediensten.

DE KERKENRAAD WENST U
EEN GEZEGEND EN
VOORSPOEDIG NIEUW JAAR!

INSPIRATIEBIJEENKOMST 24 januari

(Henk Vijver)

Op dinsdag 24 januari vindt er weer een inspiratiebijeenkomst plaats, vanaf 10.30u. In de pastorie van de kerk Carrer Aristeu 23 te Denia. Als uw gastpredikant in deze periode wil ik dan graag een onderwerp presenteren. Mijn plan is om met elkaar een paar liederen van zanger/musicus en tekstschrijver Stef Bos te beluisteren en daarover met elkaar in gesprek te gaan. Stef Bos komt, zoals hij zelf zegt, uit een echt *Trouw*-gezin. Opgevoed met de bijbel en de kerk. Dat laatste heeft hij echter losgelaten. Maar dat betekent niet dat hij zijn interesse in de bijbel en in het geloof heeft verloren. Alleen, binnen de grenzen van de kerk en de kerkelijke leer vond hij geen ruimte om gelovig te zijn. In 2009, toen de NCRV haar 85 jarig jubileum vierde, vroeg de omroep Bos om liedjes te maken over een aantal bijbelse personages. Die uitdaging nam de zanger maar al te graag aan. De liedjes zijn op een CD verschenen die de titel draagt: 'In een ander licht'.

Dat laatste is precies wat Stef Bos beoogt met zijn teksten. Hij wil de bijbelse figuren neerzetten als mensen; mensen van vlees en bloed, die wij kunnen begrijpen zoals we dat met andere mensen doen. Hij wil hen kortom losmaken van de kerkelijke leer en prediking, want in die context hebben die figuren een groot deel van hun gewone menselijkheid verloren. 'In een ander licht' betekent dus een nieuwe benadering van bijbelse personen. Bos maakte voor de CD liedjes o.a. over Petrus, Ruth, Job, Prediker, Maria, Jezus en natuurlijk een lied over God. De liederen en de teksten zijn op internet te vinden. Graag tot ziens op 24 januari in de pastorie. Vanaf 10:30 uur is er koffie. Om 11:00 uur beginnen we!

Bij deze bent u van harte uitgenodigd!

Samenvatting kerkenraadsverg. (16 januari, secretaris)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Henk Vijver, van harte welkom.

Henk houdt een bezinning over:

Leven is als kruislings schaatsen over de scheuren.

Een weergave van een pastoraal gesprek van Henk met een stervend gemeentelid die 4x de elfstedentocht had uitgereden, De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

De ingekomen en uitgestuurde post.

- Er is een aanbod binnengekomen van restaurant HULST te Denia, om iets te doen voor de mensen van de voedselbank. Martine Gerth heeft dit opgepakt en uiteindelijk doorgegeven aan de leiding van de Voedselbank. (Hartelijk dank Martine).
- Er is een rouwkaart binnengekomen mbt. Sijke Hofstra. In de kerkdienst van 18 december is aandacht besteed aan dit overlijden.
- Er zijn vele lieve kerstkaarten binnengekomen. Dank daarvoor.
- Van de Spaanse Baptisten gemeente hebben we alsnog een schilderij ontvangen als cadeau voor ons jubileum eind 2015.

Takenlijst ambtsdrager. De lijst was weer toe aan een actualisering. De nieuwe lijst wordt binnenkort opgehangen in de consistoriekamer.

De werkgroep liturgisch centrum (Cor Pors en Henk de Jong), komt vandaag bij elkaar om de opdracht naar een timmerman te formuleren. Het nieuwe doopvont is hopelijk voor de volgende dooplechtigheid, gereed.

Pastorale zaken.

- + Diverse namen worden genoemd van leden die in de komende periode wel wat extra aandacht mogen krijgen van de predikant.
- + Vele leden komen deze maand weer terug naar Spanje.
- + We gaan de komende maanden op zoek naar twee nieuwe ambtsdragers die ons team komen aanvullen. U mag uzelf aanbieden of een geschikte kandidaat bij ons aanmelden.
- + Binnenkort krijgt u weer een brief van onze penningmeester met het verzoek om na te denken over uw bijdrage aan de instandhouding van onze mooie interkerkelijke gemeente.
- + Op de inspiratie-ochtend op 13 december is een film vertoond over de geboorte van Jezus. Dit trok circa 15 belangstellenden.
- + De Kerstdienst is zeer goed bezocht met 57 gasten. De reacties op de dienst waren zeer positief. Tevens dank aan de vrijwilligers die de kerkzaal in Kerstsfeer hebben gebracht en begin januari weer hebben opgeruimd.
- + We zoeken nog iemand die eind april/begin mei, de kascontrole wil doen samen met Hans van der Lelie.

Sluiting. Henk Vijver sluit de vergadering met een tekst over wat BIDDEN eigenlijk is.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes samen met Henk en Dicky Vijver.

De volgende kerkenraadsvergadering is op (Dv) maandag 6 februari 2017.

D e zondagochtend

(ingebracht door Henk de Jong)

We zijn weer eens in Amsterdam op de zondagochtend. Nou ja, weer eens, al tien jaar komen we hier vanwege joodse les voor de kinderen, al sinds de oudste vier werd dus. Gezien ons voortplantingsgedrag verwacht ik hier nog wel een jaar of dertien te komen. En dat is geen grap.

Omdat mijn twee oudste roomboterbabbelaars, bar en bat mitswa geworden in september, onderwijsassistenten zijn en graag op tijd komen zijn we hier altijd als eersten. En dat is heul vroeg op de zondagmorgen. We rijden dan met z'n zeventjes vanuit Almere City over de A6 tussen de kerkgangers naar Amsterdam en ik zie ze wel eens hoopvol kijken: Potjandoppie die hebben veel kinderen!

Dat zijn vast ook gereformeerden net zoals wij!

Helaas,helaas,helaas, dichterbij gekomen zien ze al dadelijk hoe rommelig we tonen, dat we dus waarschijnlijk zigeuners zijn en niet ter kerke tijgen.

Enfin, gevoelsmatig rond middernacht staan we dan al voor de deur en worden we niet binnengelaten omdat er uiteraard nog niemand is behalve dan de semipermanent bemande politiepost. Daar zijn we blij mee, maar de deur openmaken doen ze niet. Zei ik trouwens "voor de deur"? Haha, dat is natuurlijk iets van vroeger hé , Toen stonden we voor de deur. Nu staan we voor het hek. Of nou ja, tot vorige week dan. Nu staan we voor de ROADBLOCKS, ik zweer het je.

We kwamen vanochtend aanlopen, auto geparkeerd bij het Russische Consulaat omdat het daar zo lekker naar borsjt ruikt en we zagen opeens de stoep, het trottoir voor sommigen, opgeleukt met enorme brokken beton, Grote blokken, Zwaar ook. Zwaarder dan ik zelfs. Met een hijskraan daar neergezet, denk ik. Of door een nazaat van Simson, dat ligt natuurlijk meer voor de hand.

En waarom?

Zodat de diepgelovige vrome mannen met weelderige baard en kek bijpassende nachtjapon plus malle slippers niet met een auto door het hek kunnen knallen om de daarachter wachtende jodelaars plat te rijden.

Misschien een hele bizarre reactie, maar ik moest gewoon vreselijk lachen. Maar dan echt. Daar staat een prachtig design gebouw, door een getalenteerd architect ontworpen, voorzien van gracht, hek en kogelwerend glas en nu gelardeerd met anti-tank voorzieningen. Ik vond het hilarisch. Wat het natuurlijk niet is. En we konden niet naar binnen. Wat dat betreft werkt de bescherming dus fenomenaal, want niemand komt erin.

Kort na ons arriveren, we stonden nog maar een kwartiertje te wachten, arriveerde de eerste beveiligiger die ook chagrijnig was omdat hij er niet in kon. Ook werden we gelijk naar de overkant van de straat gedirigeerd, want we stonden nu pal voor de ingang en vormden daar een te gemakkelijke prooi voor de bloeddorstige wilden.

Kortom een wilde boel.

Uiteindelijk raakten we binnen en hadden we een heel gezellige en ontspannen ochtend. Ik kreeg zelfs gratis koffie van de dames van de schoonmaak.

Roel Abraham beschrijft de gevoelens als het aankomt op de dreiging van terreur die we allemaal ervaren en als lid van de joodse gemeenschap voelt hij die in het bijzonder.

Deze column werd geschreven vlak na de aanslagen in Parijs.

Engelen langs de ladder.

(Bram Gerth)

God was op deze plaats en ik realiseerde me het niet zegt Jacob na zijn droom waarin de ladder verscheen waarop de engelen opstegen en weer neerdaalden. Expliciet staat vermeld dat de engelen eerst opstegen en daarna neerdaalden.

Een voor mij prachtige uitleg daarvoor is, dat er bij iedere mitswa(1) een engel wordt geboren door de goedheid van die mitswa en die engel dan naar de hemel opstijgt om daarna weer naar beneden te komen om verder te helpen nieuwe mitswot(2) te doen. Aan dit verhaal moest rabbijn ten Brink denken toen een lang gekoesterd wens van hem in vervulling ging. “Ik zag een moderne ladder op zondag 27 november, tijdens de Internationale Mitswa Dag, toen kinderen uit de bar-mitswa(3) klassen van de LGJ Amsterdam (Joodse Onderwijs Instelling) op bezoek waren bij het onderwijs van de kinderen van de Marokkaanse Al Khabir-moskee. Samen leren over elkaar en met elkaar. Samen met hun leerkrachten en, jawel hun ouders en die van ons. Daar leerden we dat de ander helemaal niet zo vreemd is, dat we juist veel overeenkomsten hebben. Dit was een enorme beleving, een positieve ervaring voor ons allemaal. De imam en ik omhelsden elkaar trots en ik heb ze uitgenodigd om bij òns te komen. Ik zag in gedachten de ladder staan met de engelen die enorm veel mitswot vanaf de plek waar wij zaten naar de hemel brachten. Engelen die snel weer naar beneden gingen om weer nieuwe mitswot te halen. De engelen hadden het druk tijdens deze fantastisch positieve ochtend. Misschien was God zelf wel op deze plaats en realiseerden we ons dat niet”.

Ik word altijd blij van dit soort gebeurtenissen. Het zijn kleine stapjes die worden gezet en kleine stapjes betekenen dat de reis lang gaat duren. Maar zolang er stapjes worden gezet is er vooruitgang en dus hoop.

Dan lees ik in de kerkband van 11 december 2016 een artikel van Ds. John MacArthur, een bekende maar ook omstreden Amerikaanse predikant. Een polariserend stukje en polariseren heeft nog nooit tot begrip en dus vrede geleid. Dit soort stukjes slaan naar mijn mening elke grond voor gesprekken waardoor begrip en/of toenadering tot elkaar zou kunnen ontstaan, onder de voeten weg. Geen gesprekken, geen begrip, geen vrede! Nee, als ik moet kiezen tussen de benadering van de dominee of van die van de rabbijn, dan heb ik meer vertrouwen in de laatste.

Dr. Pinchas Lapide een Joods Nieuwtestamenticus zegt ergens.
“Vrede is zeker mogelijk, maar komt niet uit de lucht vallen en staat evenmin ergens op ons te wachten.

Vrede is sinds mensenheugenis het eindresultaat van langdurige en zware inspanningen. Vrede moet gemaakt worden door minutieuze arbeid, door creatief zoeken naar deeloplossingen en door onvermoeibaar te vechten met de onvrede, die overal dreigt waar feilbare mensen samenwonen.”

(1) Mitswa is een daad die beantwoordt aan de Wetten die God heeft gesteld.

(2) Mitswot is het meervoud van Mitswa.

(3) Bar-Mitswa: Zoon der Wet. Op Cip kwam ik onderstaand artikel tegen over de Islam.

Is de islam vreedzaam of gewelddadig?

(Ingebracht door Allard Draaisma)

Uit het nieuws van de afgelopen zeven dagen pik ik dit keer het interview dat dagblad Trouw had met René de Reuver, scriba van de Protestantse Kerk in Nederland. Het gaat me vooral om wat De Reuver over de islam heeft gezegd. Ik citeer: ‘Natuurlijk heb ik ook de vraag: hoe zit het met de verknoptheid met geweld en de islam. Maar je zult het gesprek over islam en geweld pas echt kunnen voeren als je aanvaardt dat de islam ook een godsdienst is die vrede wil.’ Er wordt in het interview nog iets meer gezegd over de islam, maar dit is de kern. Trouw vroeg enkele PKN-predikanten om reacties op De Reuvers uitspraak, en die logen er niet om.

Ds. Henk-Jan Prosman: ‘Veel vluchtelingen hangen een zeer strikte variant van de islam aan. Ik voel geen enkele behoefte om me daarmee te verbinden. Het is niet verstandig dat een kerkleider dat wel wil.’ En ds. Willem Maarten Dekker: ‘De kerkleiding spreekt veel te naïef over de islam.’ Intussen heeft ds. Cornelis H.W. van den Berg vanwege De Reuvers uitspraak zelfs zijn lidmaatschap van de PKN opgezegd!

Deze predikanten hebben gelijk: het is inderdaad 'veel te naïef' om te stellen 'dat de islam ook een godsdienst is die vrede wil'. Ik snap wel dat dit een zin uit een interview is, en dat

De Reuver in een eigen pennenvrucht de zaak wellicht genuanceerder zou beschrijven. Toch moeten we zeggen dat, zoals het er staat, het inderdaad veel te kort door de bocht is. Natuurlijk wil de islam vrede. Dat wil iedereen. Maar wát voor vrede? En op welke voorwaarden?

Voor de islam betekent 'vrede' dat uiteindelijk de hele wereld aan Allah is onderworpen. Het woord 'islam' zelf betekent helemaal niet 'vrede', zoals vaak beweerd wordt, maar 'onderwerping'. Volgens de islam is de wereld verdeeld in *dar al-islam* ('huis van de islam') en *dal al-harb* ('huis van de oorlog').

Het eerste is het gebied waar de islam regeert, het tweede heet ook wel *dal al-koefr* ('huis van de ongelovigen'), dat is het gebied dat nog niet aan de islam onderworpen is. Het kan voor moslims in Nederland pas 'vrede' zijn als heel Nederland aan de sharia onderworpen is.

Natuurlijk begrijpt iedereen dat heel veel doorsnee-moslims gewoon rust en veiligheid voor hun land en voor hun gezin willen. Net als heel veel doorsnee-katholieken en -protestanten zijn doorsnee-moslims niet zó thuis in hun eigen godsdienst dat zij precies weten (en aanvaarden) wat die eigen godsdienst over vrede leert. En natuurlijk zijn heel veel vredelievende moslims verbolgen over radicale (extreme) moslims, die met hun terroristische daden ook de rust van zulke doorsnee-moslims bedreigen. Dat neemt niet weg dat meer dan de helft van de Nederlandse moslims 'begrip' toonde voor *nine eleven* (de islamitische wandaden op 11 sept. 2001 in New York), of die actie zelfs goedkeurde. En dat laat zien dat ook de doorsnee-moslim toch vaak heel andere ideeën over vrede en oorlog heeft dan de doorsnee-christen.

**ER WORDT VAAK TEGENGEWORPEN DAT OOK HET
CHRISTENDOM VAAK MET GEWELD AAN HELE VOLKEN IS
OPGEDRONGEN. DAT IS WAAR, EN HET IS SCHANDALIG.
HET GROTE VERSCHIL IS ECHTER DIT: MOSLIMS DIE ZOIETS
DOEN, DOEN DAT IN NAVOLGING VAN MOHAMMED ZELF**

In de islam (niet alleen in de radicale, extreme islam, die volgens veel moslims geen 'islam' zou zijn) is 'vrede' de toestand die in een bepaald land is aangebroken als dat land aan Allah is onderworpen en als daar de *sharia* heerst (wat hetzelfde is). Deze vrede wordt niet slechts bereikt door verkondiging van de islam, *maar eventueel ook met gewelddadige middelen*. Wat dat betreft raad ik iedereen met de grootste klem aan het boek van Nabeel Qureshi te lezen: *Ik zocht Allah en vond Jezus* (uitg. Kok, 2016). Qureshi is een Amerikaan van Pakistaanse afkomst, die geboren werd in een vroom islamitisch gezin. Ook hij groeide op met de idee dat de islam naar zijn wezen een vredelievende godsdienst is (als *hij* dat al dacht, geen wonder dat veel christenen dat ook denken...). Ook hem werd verteld dat Mohammed alleen de wapens opnam als hij werd aangevallen, dus alleen om zich te verdedigen. Totdat hij de oudste biografieën omtrent Mohammed begon te bestuderen, die nota bene door moslim-geleerden geschreven zijn (vooral Ibn Hisham en Al-Tabari). Toen ontdekte hij dat Mohammed wel degelijk actief de wapens opnam om zijn vijanden aan te vallen en hun met geweld de islam op te leggen.

Er wordt vaak tegengeworpen dat ook het christendom vaak met geweld aan hele volken is opgedrongen. Dat is waar, en het is schandalig. Het grote verschil is echter dit: moslims die zoiets doen, doen dat in navolging van Mohammed zelf. Christenen die zoiets doen, doen dat geheel tegen de geest van Christus in.

Toen Nabeel Qureshi het christendom begon te bestuderen, leerde hij uiteindelijk, na heel veel strijd, Jezus kennen als zijn Verlosser en Heer. Zijn boek is van groot belang, niet alleen omdat het argumenten aanreikt die moslims kunnen overtuigen aangaande het bijbels evangelie, maar ook omdat het niet graag gehoorde waarheden over Mohammed en de Koran onthult, nota bene aan de hand van de eigen bronnen van de islam. Het boek is een must voor iedereen die met moslims omgaat; het kan ons afhelpen van al onze naïviteit ten aanzien van de islam. Wij moeten elke moslim die op ons pad komt liefhebben, zelfs de radicaalste. Maar van de bron waaruit zij drinken, moeten wij ons met alle kracht distantiëren.

(Willem J. Ouweneel 06-01-2017)

Luther 2017

(ingebracht door de redactie)

'In den beginne was het woord', is de eerste regel op de brochure van het Duits Verkeersbureau. Een prachtige brochure met informatie over Luther 2017 en 500 jaar Reformatie.

De lutherse wereld is dit jaar aangeland in het achtste jaar van de Lutherdecade, met als slotjaar 2017. De herdenking van de Reformatie wordt groots aangepakt en er komen steeds meer activiteiten tot leven. Daarbij gaat het niet alleen om Luther, maar om de Reformatie op zich, waarvoor Luther de aanzet gaf op 31 oktober 1517 door het plaatsen van zijn 95 stellingen. Die reeks van stellingen werd een van de belangrijkste documenten in de geschiedenis van Duitsland en Europa. Luther schreef deze vanuit zijn overtuiging en die bleek te worden gedeeld door heel veel gelovigen. Mede door de boekdrukkunst ging het balletje rollen en werden zijn ideeën in korte tijd verspreid. De datum 31 oktober 1517 is daarmee definitief het begin van de Reformatie. Luther heeft in veel plaatsen in Duitsland zijn sporen nagelaten. Wanneer je op een overzichtskaart kijkt in welke steden hij werkzaam was, dan blijkt dat hij vooral in het midden van Duitsland

actief is geweest, van oost naar west, met de nadruk op de voormalige Oost-Duitse staten Sachsen-Anhalt, Sachsen en Thüringen.

Zesendertig belangrijke plaatsen uit het leven van Maarten Luther kunnen nu worden bezocht via acht routes. Zo is een 'Lutherpad' ontstaan van 1200 km. Alle routes worden weergegeven op internet (zie einde artikel).

REFORMATIE - BEELD EN BIJBEL

Ieder jaar van de decade heeft een thema en dit jaar is dat 'Reformatie - Beeld en Bijbel'. Bijna tegelijkertijd met het begin van

de reformatie kwam ook de boekdrukkunst in opmars. Waar voorheen allerlei pamfletten en boeken met de hand werden vervaardigd, werden deze begin 16e eeuw gedrukt. De uitvinding van de drukkunst heeft grote gevolgen gehad voor de ontwikkeling en de kennis van de mensen.

In 1521, tijdens zijn verblijf op de Wartburg bij Eisenach, begon Luther met de vertaling van het Nieuwe Testament in het Duits. Omdat hij deze vertaling schreef voor het volk, probeerde hij dit in zo begrijpelijk mogelijke bewoordingen te doen en bedacht daarbij ook nieuwe woorden. In 1534 kon een compleet Duitstalige bijbel worden gedrukt in Wittenberg. Hiermee kwamen de mensen in contact met nieuwe communicatiemiddelen en media. Bijna 500 jaar later zijn we dat nog steeds aan het verbeteren.

LUCAS CRANACH

Dit jaar is er met name aandacht voor de 500e geboortedag van de schilder Lucas Cranach de Jongere. Tijdens de vele exposities die in 2015 in Duitsland worden georganiseerd, wordt ook aandacht besteed aan het werk van zijn vader, Lucas Cranach de oudere,

een goede vriend van Maarten Luther. Cranach de oudere voorzag diverse pamfletten van Luther van illustraties en was naast schilder ook drukker. De familie Cranach woonde en werkte in Wittenberg. Naast Abrecht Dürer zijn zij de meest belangrijke Duitse schilders uit de renaissance. Het totale oeuvre bestaat uit meer dan 5000 werken, waaronder meerdere portretten van Maarten Luther, zijn vrouw Katharina von Bora en van Philipp Melanchton. De portretten van Luther zijn bij velen bekend. In veel (lutherse) consistories hangt een reproductie.

Wie nu al op zoek wil gaan naar de sporen van Luther en het 'Lutherpad' alvast wil volgen of de werken van de familie Cranach wil bewonderen, kan dat op eigen gelegenheid doen. Bekijk de diverse websites en maak een keuze uit het grote aanbod van activiteiten.

INGEBORG KRIEGSMAN
*co-eindredacteur Elkkwartaal, waaruit
dit artikel is overgenomen*

Luther en Cranach op internet:

www.germany.travel/luther
www.luther2017.com
www.martinluther.de
www.wege-zu-cranach.de
www.cranach2015.de

Levensbeschouwelijke sites:

www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.pkn.nl

*(ingebracht door de redactie.)
Dit artikel is overgenomen uit Ignis.*

Integratie aan de pingpongtafel

Hoe zorgen we ervoor dat vluchtelingen op een duurzame en menswaardige manier opgevangen worden in onze samenleving? Tijdens een potje tafeltennis bij een opvangcentrum leerde Sanneke Brouwers: het moet van twee kanten komen.

Vorig jaar rond deze tijd opende Nijmegen haar deuren voor 3000 mensen op de vlucht voor oorlog. De noodopvang in Nijmegen was een veelbesproken locatie zowel in het kamp van de voor- als tegenstanders. De omstandigheden waren basaal, zoals de politiek het voorschrijft. Maar de vele Nijmegenaren die de nieuwkomers verwelkomden, maakten toch dat mensen zich, verstoken van huis, haard en familie, thuis voelden in de Nijmeegse bossen.

Goede burenen

Ook ik was graag te gast op de noodopvang, waar ik altijd hartelijk ontvangen ben. Koffie, thee en een pingpongtafel. We raakten gehecht aan onze nieuwe burenen die ook goede vrienden werden. Er werden initiatieven ontplooid die de duur van Heumensoord als opvanglocatie hebben overleefd.

We moeten mensen niet eindeloos verplaatsen maar wortel laten schieten

De bezoeken maakten indruk op mij en zetten mij aan het denken. Natuurlijk, Nederland is in korte tijd geconfronteerd met een grote stroom aan mensen op zoek naar onderdak en meer. Een vraag die actueel blijft voor Europa.

Vaste grond

Iedereen die het gevoel van heimwee of ontheemd zijn kent, weet hoe moeilijk het kan zijn. Ik ken het gevoel een heel klein beetje vanuit een militaire missie en probeer me dan te verplaatsen in de nieuwkomers.

Het zoeken naar vaste grond onder de voeten en vertrouwde vriendelijke gezichten zijn dan fundamenteel. Deze bodem kan worden versterkt door te investeren in duurzame contacten, door mensen niet eindeloos te verplaatsen maar wortel te laten schieten. Want wat mensen voor elkaar doen op grond van relatie en betrokkenheid is gratis. Ik denk hierbij niet alleen aan medewerkers van de officiële instanties voor vluchtelingen, maar ook aan vrijwilligers, buurtbewoners en aan de steun die vluchtelingen elkaar bieden.

Trauma's

En niet alleen dat, ik kan me nauwelijks een voorstelling maken van de mogelijk traumatische ervaringen, het rouwproces van afscheid en de uitputtende reis die de gedachten van de mensen beheersen. Zorgen over kinderen die nog een oorlogsgebied verblijven zijn onverdraaglijk.

Deze kwetsbare kinderen zouden naar Nederland moeten kunnen komen in een versnelde gezinsherenigingsprocedure.

Integratie door participatie is het antwoord op het veiligheidsvraagstuk en het sociale vraagstuk

Er lijken geen middelen te kunnen worden vrijgesteld om nieuwkomers hierin te begeleiden. Maar is dit wijs op de lange termijn? Deze mensen blijven immers in Nederland en worden met hun gezin herenigd.

Er ligt een moeilijke weg achter hen maar ook vóór hen;

geestelijke gezondheid en stabiliteit zijn hiervoor onontbeerlijk. Een belangrijke stap in herstel kan worden gedaan door bijvoorbeeld traumaverwerking en psychische begeleiding aan te bieden.

Isolement

Sneller investeren in geestelijke begeleiding, duurzame contacten, taalles en werkervaring zijn sleutelwoorden in een proces dat recht doet aan de menselijke waardigheid en ook op lange termijn winstgevend zal zijn voor de Nederlandse samenleving. Integratie door participatie is het antwoord op het veiligheidsvraagstuk en het sociale vraagstuk dat zo prominent de agenda bepaalt. Door mensen aan te spreken op hun talenten en hun bijdragen op waarde te schatten, voorkomt men isolement; het tegenovergestelde van participatie.

In Nijmegen is de participatie goed gelukt, niet de bewoners van Heumensoord stonden in de rij, maar de vrijwilligers. Als buurtbewoners konden wij snel integreren op Heumensoord dankzij de pinpongtafel die ons hielp contact te maken zonder dat wij de taal hoefden te leren. Daar aan de pingpongtafel was het voor mij duidelijk: de beweging moet van twee kanten komen. Beide partijen moeten van hun plek komen en op elkaar inspelen, ieder vanaf een kant van de tafel maar wel op elkaar gericht.

Sanneke Brouwers studeerde theologie en werkt als aalmoezenier bij defensie. Zij is lid van de redactieraad van *Ignis*.

(ingebracht door de redactie.)

Dit artikel is overgenomen uit NieuwWij nr. 172 van 2/3 januari.

Huub Oosterhuis: “50 Sterfte- of geboortejaren?”

Vrijdag 30 december 2016 kwamen twee scharnierpersonen uit katholiek Nederland bij elkaar in het Muziekgebouw in Eindhoven tijdens een manifestatie en meezingdag georganiseerd door vereniging [Mariënborg](#) en [Ekklesia Amsterdam](#).

Priester en liturgisch schrijver Huub Oosterhuis ontmoette de nieuwe Bossche bisschop mgr. Gerard de Korte. Het werd een indrukwekkende ontmoeting, omlijst door vele zingende stemmen van de koren die meewerkten en de overige aanwezigen in het muziekgebouw. Op Nieuwwij.nl een verslag vanaf het podium.

Ongeveer sinds het overlijden van de populaire bisschop Rinie Bekkers op 9 mei 1966 ging er een andere wind waaien in katholiek Nederland. Was er na het Tweede Vaticaans Concilie eind 1965 even de hoop en belofte dat het anders en beter zou worden, na de benoeming van nieuwe bisschoppen in Den Bosch en Roermond leek Rome die koers resoluut te herstellen. De bisschoppen gingen, aldus Henk Baars, oud-voorzitter van vereniging Mariënborg, steeds meer op de rem staan.

De manifestatie van '1000 stemmen zingen' had het karakter van een balans opmaken. Er werden vele woorden uitgesproken over de afgelopen halve eeuw – wat er wel was en niet mocht zijn – en ook werden de nodige oude liederen gezongen. Er was veel grijs en wit in de zaal, zoals bij zovele religieuze bijeenkomsten binnen en buiten de muren van de kerk. Ik met mijn, nog van nature, rode haar en 47 jaar voelde mij een benjamin, hoegenaamd wetend van niets. Toch een beetje jammer, dat het verleden zo werd teruggehaald, schoot er door mijn relatief jonge hoofd. Misschien is het goed voor de betrokkenen om een keer oud zeer uit te spreken. Maar laten we ons hierna alsjeblieft richten op vandaag en morgen.

Sterftejaren en geboortejaren

Oosterhuis nam in zijn toespraken offensieve woorden in de mond. Noemde de sfeer die Roermonds bisschop Mgr. Gijssen in 1972 bracht "een klimaat van verkettering, waarbij God er Eén was die je straft om wie je bent." Vanuit de zaal trok mgr. Gerard de Korte vervolgens een gezicht dat boekdelen sprak. Veel van de officiële rooms-katholieke leer, aldus Oosterhuis, is vanaf die tijd weg geleefd en overleefd. De afgelopen vijftig jaar waren voor velen sterftejaren en voor sommigen geboortejaren. Vanaf die tijd werd binnen de Amsterdamse Studenteneklesia gezocht naar nieuwe woorden en vormen voor het oude geloof.

Het waren jaren van de leerhuisbeweging, waarin ze in de leer gingen bij joodse leermeesters om de bijbel te herlezen. Ook nu bestaat het Leerhuis nog. Men richt zich naast de studie op het joden- en christendom ook op de islam, waarbij de nadruk ligt op het zoeken naar een gemeenschappelijke visie op mens en maatschappij.

“Zijn wij andere mensen dan 50 jaar geleden?”, legde Oosterhuis ons voor. Hij denkt van wel. “Ons geloven is van stellig en triomfantelijk veranderd naar vragend en zoekend, waarbij heel veel antwoorden zijn verstomd.”

Deuk in een pakje boter

Naast Oosterhuis waren er nog andere sprekers. Oud-voorzitter van de inmiddels opgeheven Acht Mei Beweging Henk Baars bedankte de bisschoppen dat ze op de rem gingen staan. Hierdoor kon de beweging opbloeien. Er is in die tijd veel bereikt, met uitzondering van de stellingname rond de hete hangijzers: vrouwen in het ambt, het huwelijk en homoseksualiteit. “Dat is toch wel erg jammer”, aldus Baars.

Ook ziet hij met lede ogen de uitdunning van de katholieke geloofsgemeenschap aan. “Stellen we nog wel wat voor, kunnen we maatschappelijk gezien nog wel een deuk in een pakje boter slaan?”. Dat vindt Baars zorgwekkend. Het is aan ons om in deze tijd de handen ineem te slaan en samen stelling te nemen tegen wat hij noemt het “gebral” in de samenleving. “Alle godsdiensten staan aan onze kant. Omarm de andere godsdiensten, zet gezamenlijke projecten op, doe concessie aan elkaar.

Geloof komt veel meer voor dan je denkt, geloof verbindt mensen.” De activist Baars liet weer even van zich horen.

Tegenwind en dromen

Andere sprekers tijdens de manifestatie waren voormalig algemeen overste van de Nederlandse Dominicanen Ben Vocking, overste van het Fransicanessenklooster Mariendal in Roosendaal zr. Margriet van der Vliet en Kees Kok, werkzaam bij het Nieuwe Liefde Leerhuis. Ook zij benoemden de golfbeweging binnen de rooms-katholieke kerk en de maatschappij en memoreerden de

voortvarendheid van volksbisschop Bekkers. Vocking haalde het grote talent aan van Bekkers om zich te laten adviseren door anderen. “Schillebeeckx, wat bedoel ik hier?”, had Bekkers ooit tijdens een interview gevraagd.

Zr. Van der Vliet vertelde hoe in die tijd op een stormachtige dag een verregende man aanklopte aan de deur van het klooster in Roosendaal. Hoe hij, binnengekomen, vertelde over zijn grote plannen om een nieuw centrum op te richten voor geloof, zingen en cultuur. De kloosterzusters geloofden in deze droom en hielpen de man deze te verwezenlijken. Deze man was Huub Oosterhuis en zijn centrum is het Ekklesia Amsterdam van nu.

De Korte aan het woord

Bijzonder was het te zien hoe genodigde gast Mgr. Gerard de Korte aanwezig was en deelnam aan de manifestatie. Hoe hij de liederen, als hij ze kende, meezong. Van De Korte wordt gezegd dat hij evenals paus Franciscus een bruggenbouwer is, een verbinder. Een mens met een rechtzinnig geloof en missie die sedert zijn aantreden op 14 mei 2016 contact zoekt met andere geloofsgemeenschappen. Hij gaat ze niet uit de weg. Het afgelopen jaar bezocht hij de onafhankelijke geloofsgemeenschappen San Salvator in Den Bosch en Antonius in Beweging in Best en ook vandaag is hij erbij. De eerste bisschop die wél komt. De zaal toonde hem respect en welkom met applaus.

De Korte liet zich tijdens de manifestatie interviewen door dagpresentator Colet van der Ven. De Korte toonde zich onder de indruk van de woorden over Bekkers die gesproken waren. “Zijn er ook zaken die u vanmiddag heeft gehoord, waarmee u het niet direct eens bent, maar waarvan u denkt: daar hebben ze een punt?”, vroeg Van der Ven. Het bleef even stil, De Korte mompelde vervolgens iets over “homo” en “huwelijk” maar probeerde al snel onze aandacht af te leiden naar iets wat in zijn ogen meer zorgwekkend is, namelijk de “crisis rond de geloofsvraag.” Ook hij herkent een toenemende sprakeloosheid onder katholieken, maar schrijft dit toe aan een bijbels analfabetisme en een samenleving waarin mensen steeds minder geloven.

“Deze ontkerstening is, samen met de toenemende ontkerkelijking, onze grootste zorg.” En ook hij ziet het belang van (niet theologische, maar maatschappelijke) banden en interactie met andere godsdiensten.

Alles voor allen

De dag werd afgerond met de presentatie van een Nieuwe Catechismus *Alles voor allen*, samengesteld door Kees Kok uit het werk van Huub Oosterhuis. Hierin wordt geprobeerd aan de hand van het ‘Grote Verhaal’ van de Joodse en van de ‘messiaanse’ (‘oerchristelijke’) traditie, antwoorden te vinden op de eeuwige vragen van vandaag. Voorbij aan het onderscheid katholiek-protestant en voor iedereen.

Opnieuw beginnen

Het was een indrukwekkende middag. Niet zozeer vanwege het grote bezoekersaantal, er hebben zeker geen 1000 stemmen geklonken, ook al waren er vele onafhankelijke geloofsgemeenschappen en kritisch katholieken aanwezig. Maar wel vanwege de ontmoeting tussen beide heren Oosterhuis en De Korte. Het was even alsof we terug in de tijd waren en deelnamen aan een manifestatie van de Acht Mei Beweging waarin nu werd gezegd wat toen verstomd bleef.

Maar ik blijf het zeggen: jammer dat er zoveel woorden werden gesproken over het verleden en zo weinig over het nu en de toekomst. Het is natuurlijk prachtig om met ons allen *De Steppe zal bloeien* te galmen door het muziekgebouw, als een soort van geuzenzangers. En ik voel ook mee met de pijn van de oude generatie dat er ooit zoveel was beloofd en vervolgens dat alle deuren en luiken een halve eeuw lang potdicht gingen. Maar, en dat mogen beide heren zich wat mij betreft realiseren, de kerkelijke en gelovige generatie van nu kiest gewoon haar weg. We zoeken gewoon een plaats en vorm van geloven die bij ons past. Of dat nu in een traditionele kerk is, een onafhankelijke geloofsgemeenschap, een klooster, op de Camino de Santiago of gewoon thuis. Van jongs af hebben wij geleerd te kiezen en wij zoeken uit en richten in wat bij ons past.

Het zou heel goed zijn om bij een volgende manifestatie ‘gewoon opnieuw’ te beginnen. Niks geen gejeremieer over patstellingen, onmogelijkheden en oude beloften, maar lezingen en toespraken over wat ons verbindt en hoe we, ondanks en dankzij onze eigenheid, elkaar kunnen inspireren, kunnen leren van elkaar en samen verder kunnen gaan. En ik heb ook al een nieuw motto voor die manifestatie: ‘1000 stemmen zingen: Het is al begonnen, merk je het niet’. Wat mij betreft: moge het zo zijn!

Auteur: Simone Snakenborg (1969) is mede-oprichter en vice-voorzitter van de onafhankelijke geloofsgemeenschap [Ekklesia Tilburg](#) en ritueelbegeleider.

Enkele van de vele reacties:

- Marianne op 1 januari 2017 om 15:29 uur
Mooi artikel. Goed gehoord en gezien. Tijdens de middag vielen de woorden ‘domme bisschoppen’. Dat had wat mij betreft anders gezegd kunnen worden
- Harrie van den Akker op 1 januari 2017 om 15:51 uur
Reactie van de (nieuwe) voorzitter van de Mariënborg: Prima verslag van een mooie dag – waarop inderdaad vooral werd omgekeken – het motto was ook ‘50 jaar katholiek in Nederland’. De meeste sprekers keken dus ook – nog één keer – om. Maar een van de sprekers droomde ook van de volgende 50 jaar: een periode van (in mijn woorden) de confrontatie voorbij en van bouwen aan een toekomst voor ons geloof dat ons schraagt en oproept tot actie in een steeds killer wordende wereld. De deelname van bisschop De Korte markeert dit nieuwe begin dat vanuit de zaal verwelkomd en onderstreept werd met een groot applaus. Het dagblad Trouw zag ‘Toenadering Oosterhuis en bisschoppen’. Hoe gaan we nu samen verder? De Mariënborg wil de hand reiken aan, en het gesprek aangaan met, de meer rechtzinnige vleugel van onze kerk, al behoeven de kritisch katholieken meer vrijheid en meer ruimte voor vrijzinniger geloven, zowel qua inhoud als qua vorm. Ja dus: de steppe zal boeien – en het is al begonnen.

- Michel E.A. Besnard op 1 januari 2017 om 16:58 uur
Mijn beleving: hartelijke enthousiaste liturgie speelt zich misschien steeds minder af in een langgerekt veelal statig neogotisch kerkgebouw, waar het slecht meezingen is maar gewoon in een muziekgebouw of theater. Want dit was eredienst van het zuiverste water, gevierd door mensen van allerlei pluimage die openstonden om met elkaar te communiceren.
Michel Besnard, lid organisatiecomité en bestuurslid
Marienburgvereniging
- Niek Habraken op 2 januari 2017 om 00:27 uur
Ik heb het verslag met veel plezier en herkenning gelezen. Ook de reacties op het verslag vind ik interessant. Voor mij persoonlijk is de zinsnede: “de kerkelijke en gelovige generatie van nu kiest gewoon haar weg. We zoeken gewoon een plaats en vorm van geloven die bij ons past. Of dat nu in een traditionele kerk is, een onafhankelijke geloofsgemeenschap, een klooster, op de Camino de Santiago of gewoon thuis. Van jongs af hebben wij geleerd te kiezen en wij zoeken uit en richten in wat bij ons past.” de belangrijkste boodschap van dit verslag. Beste Marienburg: er bestaan dus geen “kritische” Katholieken. Beste Orthodoxe ‘Mutsaertsen / Mennonieten’: er bestaan dus geen ‘flower-power’ katholieken!! Lets’ stick together! Before it’s too late! (laten we stoppen met het uitdagen van Jezus)
- Kees op 2 januari 2017 om 07:07 uur
Ik was er niet en ken de organisaties niet (goed). Maar het komt mij voor dat hier alleen vijftigers iets zeggen over de kerk van de toekomst. Wat een ongelofelijk interne toestand, dit verslag. Het is nauwelijks leesbaar voor een geïnteresseerde protestant (44 jaar), laat staan voor een ongelovige. Correct me if I’m wrong.

- +Rob Mutsaerts op 2 januari 2017 om 14:03 uur
U schrijft dat mgr de Korte de eerste bisschop is die wel komt.
Dat is niet juist. Vorig jaar was ik er ook bij.
Zalig Nieuwjaar,
+Rob Mutsaerts
- Thea van der Werf-Feenstra op 2 januari 2017 om 14:50 uur
Wat een mooie bijeenkomst/viering!
Dank aan de initiatiefnemers voor deze dag.
Want die hebben we nodig: geef de moed niet op, blij zoeken
naar wat van waarde is en wat verbindt en vier dat vooral met
elkaar!
Heel goed dat mgr. De Korte er was en inderdaad was de
vorige keer (bij '1000 stemmen zingen Oosterhuis') ook
bisschop Mutsaerts aanwezig. Ben echter wel benieuwd of de
ervaring van vorig jaar te maken heeft met de afwezigheid van
nu...
- Elisabeth Dijkema op 2 januari 2017 om 16:38 uur
Inderdaad een mooi verslag. Er lijken goede dingen te
gebeuren. Maar wat ik mis is de oecumene. Welke plek heeft
protestant nederland in dit verhaal. Waar vrouwen volwaardig
meedoen ,ambtsdrager kunnen zijn, waar homo's mogen
trouwen? Wat zou ik graag willen dat er een landelijke
beweging was van mensen onderweg, kwetsbaar, maar met
iets in hun hoofd dat stroomt en licht geeft.....
- Paul engbers op 2 januari 2017 om 21:23 uur
Mijne beste en lieve mensen,
Ik vond het bijelkaar een hoopvol gebeuren! En natuurlijk zijn
er kritische handtekeningen te maken....
Oosterhuis was heel duidelijk en positief. Hij wond er geen
doekjes om. En onze nieuwe bisschop vind ik goed te pruimen.
Ik geloof echt dat hij voor een open dialoog is. In de stijl van de
paus.
Ik heb heerlijk mee kunnen zingen en dat vind ik wel eens fijn.
Mensen betrekken in een liturgie en gewoon samenzijn. mvrgr

- Richard Schreurs op 2 januari 2017 om 23:43 uur
Mgr de Korte is inderdaad in gesprek gegaan met de San Salvator geloofsgemeenschap, maar (nog) niet met Antonius in Beweging in Best. In een eerste poging om een gesprek te openen werd aan de bisschop gevraagd om de gedane kerkuitzetting van pastores en kerkbestuur om te zetten in een “ordentelijk” ontslag. Dat verzoek is afgewezen omdat de oprichting van deze geloofsgemeenschap “buiten de kerkelijke kaders” heeft plaats gevonden.
Geldt dat ook niet voor heel de Reformatie en het merendeel van de intussen opgerichte kleine geloofsgemeenschappen? Misschien dat er toch nog een keer een opening tot gesprek ontstaat.
Vol geduldig vertrouwen.
- Niek Habraken op 3 januari 2017 om 22:44 uur
Met enige schroom reageer ik op de laatste reactie van Richard Schreurs. Ik ben onderdeel van de San Salvator maar zie mijn reactie vooral als ‘op persoonlijke titel’. Ik heb vanuit eigen ervaring veel begrip voor de vraag voor een ‘ordentelijk’ ontslag! Maar het is voor eenieder van ons wel zo’n bevrijdende gedachte dat, wanneer onderscheid gemaakt kan worden tussen geloof en kerk, tussen je eigen hart en een menselijk instituut (en mensen maken fouten, = overigens niets mis mee), deze vraag voor een ordentelijk ontslag niet meer relevant is. Net als heel veel vragen! Dat is wat ik bedoelde in mijn reactie in de Roerom van juni jl met “laat je eigen ego los”. De boodschap van Jezus is bevrijdend!!

D e collecte ontvangsten in 2016 (2015 en 2014)

	2016	2015	2014
Kerk	9000	8538	7928 euro
Onderhoud	3136	2532	2548 euro
<i>Diaconie</i>	<i>5272</i>	<i>6522</i>	<i>6898 euro</i>
<i>Soc. Projecten</i>	<i>3529</i>	<i>3595</i>	<i>2787 euro</i>

Aantal bezoekers	2734	2696	2548
Gem. gift / bezoeker	7,66	7,86	7,91 euro

Wat opvalt in de cijfers is dat het aantal bezoekers stijgt. Anderzijds zie je dat de hoogte van de gemiddelde gift per persoon/zondag ligt daalt.

Onze waarneming is dat gasten "van buiten" minder in de collecte doen dan onze vaste bezetting. De stijging van gasten komt grotendeels vanuit *incidentele* gasten.

Zoals u weet gaan de bedragen genoemd onder Diaconie (= voedselbank Denia) en Sociale Projecten rechtstreeks naar die doelen. Alleen de giften voor Kerk en Onderhoud blijven binnen onze gemeente.

J ullie zijn goden...

(ingebracht door de redactie)

Uit: Roelof Tichelaar, 'Wat engelen vertellen over het leven na de dood',
In Johannes 10: 34 zegt Jezus tegen de joodse omstanders: 'Staat er niet in de wet geschreven: "Jullie zijn goden!"' Hij citeert daarmee Psalm 82: 6, waarin geschreven staat:

'Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste. ' (Herziene Statenvertaling).

Deze woorden doen ons stilstaan bij onze goddelijke waarde. Onze geest, de kern van ons ware wezen, is een vonk van God. Deze goddelijke vonk bepaalt wie wij eigenlijk zijn. We zijn van goddelijke

herkomst. Tijdens de geestelijke schepping, nog ver voordat we mens waren, heeft God een vonk uit Zichzelf in de ziel gelegd, waardoor we een vrij en zelfstandig wezen zijn geworden. Zo zijn we allemaal ooit als vrije geesten geschapen en dragen we het goddelijke in ons mee. Het licht uit God Zelf is onze wezenskern, het hoogste bewustzijn dat in ons hart aanwezig is. Dat licht dat rechtstreeks uit God geboren is, wordt wel 'de heilige Geest' of 'het Christusbewustzijn' genoemd. Uit dit licht verrees eerst Christus, 'de enig geborene van de Vader'. Hij draagt de volheid van God in zich mee, waar wij een vonk van hebben ontvangen.

In die zin verschilt het wezen van Christus wezenlijk met dat van ons en ervaart Hij een sterkere en meer directe eenheid met God dan wij. Zijn positie in Gods Koninkrijk is uitzonderlijk en daarom is Hij ook de leider van heel de geestelijke wereld. Toch is Jezus ook onze broeder en een herder die over Zijn kudde waakt, die alles gegeven heeft om die waardevolle kern bij ons bewust te maken. Want blijkbaar zijn we van zó grote waarde, dat Hij bereid was voor ons op aarde geboren te worden, te leven, onze leermeester te zijn én voor ons het offer van Zijn kruisdood te brengen. Het gaat ons bijna duizelen als we echt proberen stil te staan bij die enorme liefde die daarmee tot uitdrukking is gekomen. Maar het bepaalt ons ook bij onze goddelijke waarde.

In een geïnspireerde boodschap werd hierover gezegd:

“Jullie zijn meer dan het resultaat van je handelen. Jullie zijn van goddelijke herkomst en dragen de vonk van dit goddelijke in je mee. Het is aan jullie je dit bewust te zijn en dit in je leven tot uitdrukking te laten komen: in de manier waarop je over jezelf denkt en de manier waarop je met jezelf omgaat.”

We mogen ons ware zelf in vrijheid ontplooien in de wereld waarin we leven. Ontplooiing begint met bewustwording. We mogen het diepste van onszelf de ruimte geven en laten stromen. Daarom is het belangrijk dat we onszelf accepteren en liefhebben. We moeten bewust omgaan met de gedachten die we over onszelf toelaten. Zijn dat zegenende gedachten of spreken we in stilte een vloek over onszelf uit? Want door vast te houden aan negatieve gedachten over onszelf, zullen we onszelf mentaal, emotioneel, fysiek én spiritueel ondermijnen. Koesteren we zegenende

gedachten over onszelf, dan zal dit de ontplooiing van ons ware zelf ten goede komen. Maar het betekent ook dat we onze innerlijke en uiterlijke ruimte moeten beschermen, want we staan op aarde aan veel invloeden bloot, die de zuivere ontplooiing van de ziel in de weg kunnen staan. We moeten de ontwikkeling en ontplooiing van de ziel bewaken door het zuiver stellen van grenzen. We mogen niet overal 'ja' op zeggen, om de ander maar niet teleur te stellen of om de lieve vrede te bewaren. Er zijn nogal wat mensen die de confrontatie liever ontlopen en bij sommigen komt dat door hun geringe eigenwaarde. Want je grenzen stellen is niet alleen een kwestie van durven en kunnen, maar ook van mogen. Mag je dit van jezelf, acht je jezelf van voldoende waarde om jezelf in bescherming te nemen en je eigen unieke weg te gaan? Of hou je alleen maar rekening met de ander? We mogen onszelf hierin namelijk niet vergeten, want daarmee verliezen we onze goddelijke waarde uit het oog. Dat grenzen stellen is dan ook niet alleen een recht, het mag ook een spirituele plicht worden genoemd. We mogen het conflict niet angstvallig uit de weg gaan als daarmee onze goddelijke waarde ter discussie komt te staan.

Belangrijk hierbij is wel dat het om het wezenlijke gaat dat we in onszelf beschermen, want zodra het stellen van grenzen een ego kwestie wordt, schieten we ons doel voorbij. Daarom is het telkens weer nodig om stil te zijn en af te dalen in onszelf, naar die goddelijke kern waarin Gods Geest aanwezig is, zodat we ons op Hem kunnen afstemmen. En daar, in de binnenkamer van ons hart, zullen we dat onderscheid moeten leren maken tussen wat wezenlijk en wat onwezenlijk is. Uit die goddelijke bron zullen we ook de kracht ontvangen om dit ten uitvoer te kunnen brengen. Daarmee, met die zuivere houding die op Gods Geest is afgestemd, bewaren we de balans tussen ons en de ander.

Want ook daar wees Jezus ons op: dat we God mogen liefhebben boven alles en onze naasten als onszelf. Ik herhaal die laatste twee woorden: 'als onszelf'. Zo vaak worden die woorden immers over het hoofd gezien, alsof ze niets te zeggen hebben. Maar Jezus koos zijn woorden zorgvuldig, wetende dat we nooit aan onze goddelijke waarde voorbij mogen gaan.

Want wij zijn goden

Muziekagenda

(Cor Pors)

Vrijdag 27 januari 2017, 19.00 hr

Rommy Baker Big Band
Big Band Swing & The Glenn Miller Story
o.a. Glenn Miller en muziek van het swing tijdperk

Vrijdag 24 februari 2017, 19.00 hr

Anna Requena, viool
Rosa Vidal, violoncel
Joan C. Poquet, piano
Grans Trios amb piano
Werken van o.a. W.A. Mozart, F.J. Haydn en R. Schumann

Vrijdag 31 maart 2017, 19.00 hr

Pedro Mercado, piano
Paloma Pérez, piano
Fantasieën op de piano quatre mains
Werken o.a. W.A. Mozart, F.Schubert, F. Chopin en
Rimsky-Korsakov.

Vrijdag 28 april 2017, 19.00 hr

Koor en ensemble de la Rectora
Pepi Lloret, sopraan, Aitana Perelló, sopraan
José Martínez, tenor, Héctor Mañana, tenor
Jaume Morell, directie
Sarsueles i músiques teatrals,
Sel-lecció d'obertures, cors i romances en
la cloenda de l'any Tenor Cortis.

Alle concerten vinden plaats in het teatre-auditori
Centra social, c/ calderón 4, Dénia.

Entree 14 euro, abbonement 42 euro.

Kaarten Konzertfreunde Ilse Kübler. Tel. 965 788 840 of

Aan de kassa op de dag van het concert vanaf 18.00 uur

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

Predikant

In januari en februari ds. Henk Vijver uit Oss.

De Kerkband.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder).

De volgende Kerkband komt (D.v.) 12 februari uit.

Mutaties: Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon: 96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris/red.	Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
1 vacature		

De emailadressen van de kerkenraad vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia